28 AĞUSTOS ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/35 No: 626
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Anadolu Liselerinde laboratuvarlar bile sınıfa çevrilirken, sınıf kontenjanları 50'ye dayandı. Öğrencilerin tercih etmediği imam hatipler 10-14 kişilik sınıflarla yeni döneme başlayacak.

YAZ AKŞAMI HİKAYELERİ
sana dargınım

Güneş, kızgın bir boksörün yumruğu gibi iniyordu ufukların böğrüne.. "Lanet olsun sana dünya" diye kıyasıya vuruyordu.. Güneşi oldum olası sevmezdi Cemil.. Ve batarayak attığı bu son yumruk, güneşin ahlaksızlığının ve kötücüllüğünün kanıtıymışcasına senelerdirce bünde tuttuğu bir koz olmuştu.. Ama bu seferyeterdi.. Oturduğu, bardak koyma yerli kampçı koltuğundan hızla kalktı.. marketlerde 40 TL.ye satılan bu koltuğa döndü bir süre baktı.. "Keşke kalkmasaydım" diye düşündü, çünkü bu koltukların ömrü 100 oturup-kalkmaydı.. Sonrasında metalleri yorulup bükülüyor, kumaşı esneyip yırtılıyordu.. Bi öfkeyle boş yere kalkmıştı..

Hızla eskiyecek olan kamp koltuğu, yakın zamanda dev bir hurdaya dönüşecekti.. "İşte kapitalizm" diye düşündü.. Kapitalizmi icat edenler hakkında söylentiler duymuştu.. "Rakıfelırlar, Roztçaylar, yahudiler, siyonistler, ingilizler dünyanın canına okuyup, kıyamet kopsa da hazreti mehdi gelsin diye uğraşıyorlar" demişti bi arkadaşı.. "Milletin işi gücü yok nelerle uğraşıyo" diye düşündü..

Rakıfelırlara ve rozçaylara uyuz olmuştu.. Ama yahudilere ve ingilizlere o kadar uyuz olmadı.. Çünkü turist demek doviz demekti.. "Turiste güler yüz göster" diye öğretilmişti.. "Hangi amk çocuu öğretti acaba bunu bize?" diye içinden geçirse de, hızla geçirdiği için bi cevap bulamadı.. Hiç tanımadığı birine, bakkalından dondurma alacak, otelin de bi gece kalacak diye güler yüz göstermek gurur kırıcıydı..

Kirli terasın kırılmak üzere olan koltuğuna geri döndü.. Bi sigara içip güneşi batıracak ve eve dönecekti.. Plan buydu.. Ama ahlaksız güneşler, rakıfelırlar falan derken bütün tadı kaçmıştı... Zaten üç kuruş maaşla çalışan adamla niye uğraşıyorsun rakıfelır.. Kendi denginle uğraş sana...

Sonra bi büyügünün söylediği aklına geldi cemil'in... şöyle demişti "Rakıfelıra sinirlenecek kadar uzatıyorsa bişeyi insan, anlaki o adam yaa**ak adamdır..". O zaman bu muhabbeti dinlediğinde "öff ne küfürbaz adam bu yaa.." diye düşünmüştü cemil.. Ama şimdi hikayede bahsi geçen yaa**ak adamın kendi olduğunu dehşet içinde farkediyordu.. Güneş hala şahane şekilde batıyordu... Kırılmak üzere olan koltuk hala kırılmamıştı.. Ama cemil eski cemil değildi artık.. şahane değildi ve kırılmıştı... Herşey olduğu gibi duruyordu ve cemil artık orada değildi..

Cemil orada değildi ve şimdiden kırılmak üzere olan koltuğu, şahane batan güneşi özlemişti bile.. Kırılmak üzereydi ama kırılmamıştı lan koltuk daha... Güneş daha batmamıştı amk.. Cemil güneşten önce batmış ve güneşin battığı yeri hiç beğenmemişti.. Bağırdı cemil "GÜNEEEŞŞŞ! SAKIN BATMA! SKÇEKLER SENİ!"

Biraz soluklanıp tekrar bağırdı

"GÜÜĞNEEŞ! DUYDUN MUU!"

Hayır dostlar.. Güneş duymuyordu cemil'i.. Sadece kırılmak üzere olan koltuk kulak kabartmıştı.. Uzanıp cemil'e arkadan sıcacık sarılıp o'nu yumusata bilirdi.. Yapmadı.. çünkü ne zaman cemil'e arkadan sıcacık sarılsa, cinsel yönden sertleşiyor ve dostça yapılan bu hareket bambaşka yönlere gidiyordu..

Evet, belki cemil'i o da seviyordu ama o şekilde sevmiyordu.. Arkadaş olarak görüyordu cemil'i.. kardeş gibi seviyordu.. Aşkına karşılık alamayan cemil iki kere intihara teşebbüs etmiş, bu yüzden işinden olmuş ve karısı çocukları terketmişti..

Ağlıyordu cemil...

Kırılmak üzere olan koltuğa tecavüz etmişti cemil... Evet dostlar.. Zaten koltuğun sağı solu bu yüzden yamulmuştu.. Bi çocukları olmuştu.. Tabure... Karısı tabureyi göpe atınca ne biçim kavga etmişlerdi..

Hatıralar gözlerinin önünden batan şahane güneşle beraber geçiyordu... Karısı, tabure, koltuk... Bütün bu anılarda sevgi vardı.. Sevgi emek demekti ve yorulunca dinlene biliyordun.. Karısıyla koltuğun farkı buydu.. Koltuk komfor sunuyordu..

Kendini koltuğa attı cemil.. Sığınabileceği tek limana attı kendini... Koltuk kırıldı..

O sırada uzakta başka bi terasta Lütfü de izliyordu gün batımını.. Lütfü de yorgun ve üzüntülü bir hikayeye sahipti.. Ne koltuklar sgmişti lütfü de.. Ama aradığı mutluluğu bulamamıştı.. Batan güneş, elektrik şantinin aşağı kayan rakamları gibi inmiş, bir günü daha bitirmişti...

Mutsuzluk ve yorgunluk için de geçen günleri sayarken, ufacık şeylerle mutlu olabilmek için terasa çıkan adamlardan biriydi lütfü de..

"HEY SEN!" diye bağırdı cemile.. Cemil duymadı bağırışı tekrar "DİKKAT ET SKÇEKLER" diye

Yarının 'bu' günü

@kaansezyum

Bu satırları yazmaya çalışırken bir yandan en sevdiğim gruplardan Grup Tool'un yeni albümü internete sızmış, onu dinliyorum. 4 gün sonra çıkıyordu zaten ama iyi oldu. 13 yıldır nasıl bir albüm olacak diye düşünüyordum. Şu anda 3. parçaya geldim. Kendisi 7/8'lik bir eser. Tool'dan beklenen her şey var gibi görünüyor. Vokaller daha yumuşak eskilere göre. Davul biraz daha ön planda, gitarlar temiz, mega karambollere yer yok. Genelde atmosferik bir albüm olmuş. Uzun hipnotik tekrarlar, uzun sakin anlar var. Parçalar ortalama 10 dakika gibi. Albüm zaten uzun bir albüm olmuş. CD formatına sığmayan parçalar var. Amaaan neyse ne, daha detay arayan, açsın kendisi dinlesin, kendisi karar versin.

Kaan yine mal gibi bir sabaha uyanmıştı. Daha doğrusu uyanamamıştı. Gece denyo gibi alkol içmiş belli. Hale bak, gözler daha açılamamış, beyin kepenk kapatmış, hafıza aklı terk etmiş halay çekiyor ötede... Yine bir film açılınmış hangi film belli değil. Die Hard 3 filan gibi gereksiz bir kalitesizlik yaşanmış belli. Biranın bir kısmı bitememiş. Yazık lan o kadar para. Yarım bardak ısınmış bira sehpanın üzerinde duruyor. Bi tane sirke sineği nereden çıktıysa hemen gelmiş, biranın içine düşmüş. Biranın amel defteri de bu şekilde kapanmış.

Yanlış ne varsa itina ile yapılmış. Gün güzel geçince gece de şımarılmış. En sevdiğin arkadaşını darlamışsın terbiyesiz gibi. Güzelim günü batırmışsın. Sonra da aydı maydı ayağım kaydı şeklinde daha ayılmadan köşede içmeye başlamışsın. En kalitesiz bira ve tuvalet parfümü kokusu gibi bir tat var aklımda. Bira ağızda mı mayalanıyor ne oluyorsa leş gibi kokmuşum. Terliyorum şıpır şıpır. Neyse şimdi hava biraz esmeye çıktı, ben de balkona...

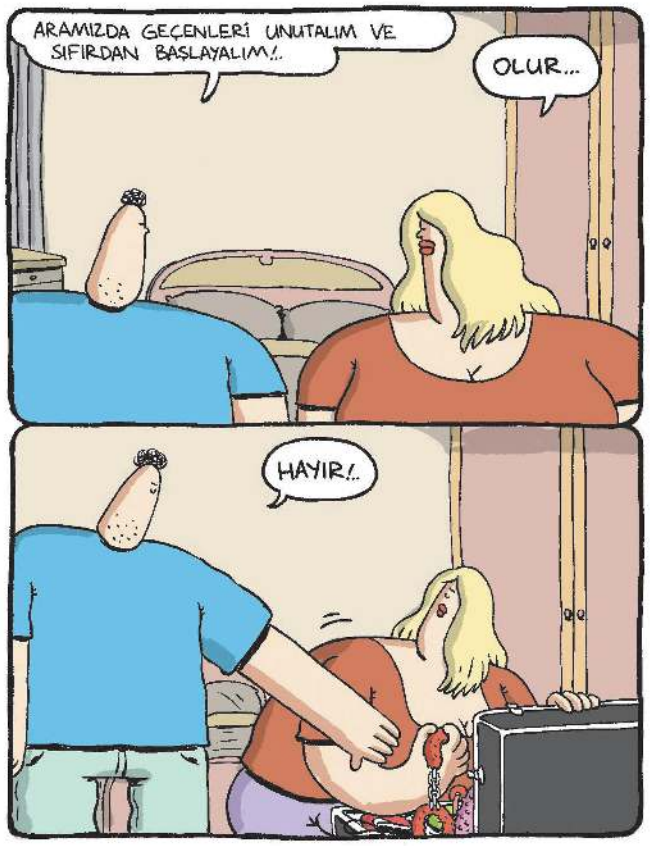
Albüm iyi gidiyor, dinledikçe kendime gelmeye başlıyorum. Sanki müziği dinlemeye çalışırken, beynimi de çalıştırmaya başladım. Aha gece 04:50 gibi beyran ve çiğ köfte siparişi vermişim. İki tane de ayran istemişim ama ayran değişik bir formatta geldi. Açık ayran istemiştim, şimdi anladım, ayranları çorba tabağına koymuşlar. Gece ayranları çorba sanıp içmedim ama beyranı gömdüm... Ya ben et de sevmiyorum ama o kadar, ne oluyorsa oluyor, başka bir insan çıkıyor içimden. İçimdeki maymun et seviyor, ekmek filan yemeği seviyor. Köfte seviyor yağlı yağlı... Neyse ki maymun bile kızartma batağına düşmemiş...

Bütün aldığım kararlar yanlış gibi geliyor birden. Öyle de bazen zaten, neden tutturamıyorum yolu da son saniyede yoldan çıkıyorum, aracı ve kendimi kaydırıyorum acaba? Neyse ya, şimdi biraz çay koydum –sallama- evde limon kalmamış, son limondan kalan son damlaları da damlattım. Hafiften acıkmaya bile başlıyorum. Bir yandan da vücudum hiçbir şey yapmak istemiyor ama yaparken de açılıyor. Yaptıkça kendinden kurtulmak mümkün demek ki. Mesele işini yapmak. İşine bakmak... Ben hep kendime baktım belki de. Biraz da işime bakayım bari.

Önce bir sıfırlanmak lazım. Sisteme aç kapa yapmak belki. Yorgunluğu aşmak için bir şeyler yemek olabilir. Bünye de sonuçta bir insan. Onun da ihtiyaçları var. Bol su içmekle başlanabilir. Şurada ufak bir elma var, onu kemirsem az da olsa kan şekerine faydası olur. Artık kendimi bu kadar yormayayım bir zahmet. Hep bir şeyler oluyor, hep bir bahane bulunuyor. Artık bahaneler bitti. Bundan sonrası insanlık olmalı. Bu durağı kaçırırsam fena. En azından bir süre daha kaçırmam gibi geliyor bana ama kendimden de çekiniyorum. Maymun ortaya çıktı mı onunla uğraşmak çok zor. Maymun hep kendi istediği olsun istiyor. Maymun çevresini görmüyor ama belki de maymunluğu bu yüzdendir. Belki daha iyi bir maymun haline gelir bir gün.
Belki bugün, belki de yarınının bugünü.

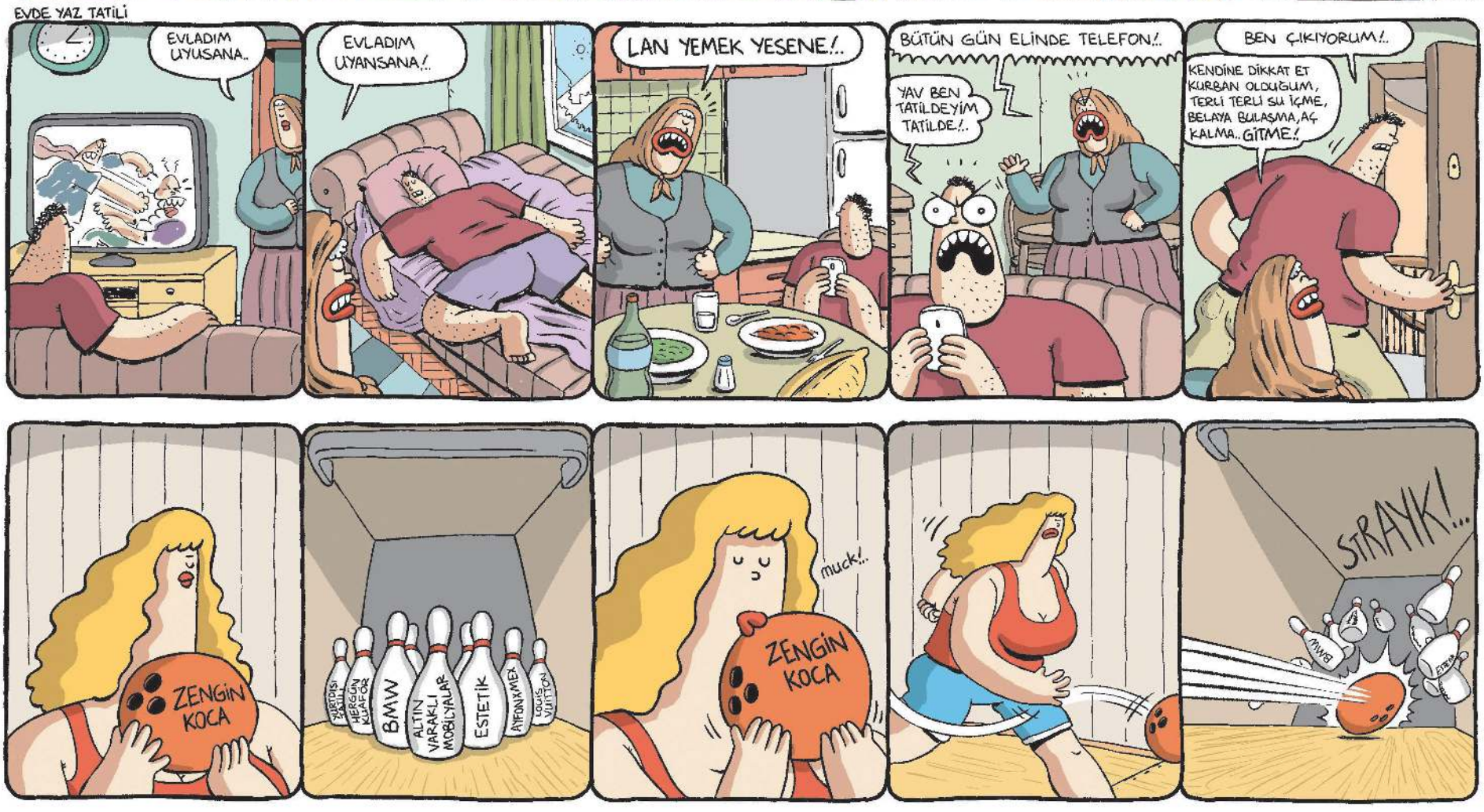
nisan hakan

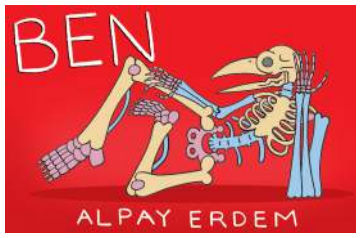

ANNE BAK KÖŞK ALDIM!
TEMİZLİĞİ ZOR OLUR!
E EŞŞEĞİN S.Kİ!..

ARAMIZDA GEÇENLERİ UNUTALIM VE SIFIRDAN BAŞLAYALIM!..
OLUR...
HAYIR!..

SİGARA ZAMMINDAN ÖNCE
KANKA Bİ DAL ALABİLİR MİYİM?..
SİGARA ZAMMINDAN SONRA
KANKA Bİ DAL ALABİLİR MİYİM?..
OOO İŞLERİ BÜYÜLTMÜŞÜZ...

GALİBA ARTIK OLGUNLAŞMAM LAZIM HİSSİ
SPOR YAPMAK, SAĞLIĞINA DİKKAT ETMEK
ANNE BABAYI DAHA SIK ARAMAK
SORUMLULUK ALABİLMEK
HAYATINDAKİ GEREKSİZ İNSANLARA YOL VERMEK
HIMM...
İLKOKULDA ÇOK HOŞLANDIĞIN AMA SANA KÖTÜ DAVRANAN ÇOCUĞU DÜŞÜNÜP BÜTÜN GECE AĞLAMAK

EVDE YAZ TATİLİ
EVLADIM UYUSANA..
EVLADIM UYANSANA!..
LAN YEMEK YESENE!..
BÜTÜN GÜN ELİNDE TELEFON!..
YAV BEN TATİLDEYİM TATİLDE!..
BEN ÇIKIYORUM!..
KENDİNE DİKKAT ET KURBAN OLDUĞUM, TERLİ TERLİ SU İÇME, BELAYA BULAŞMA, AÇ KALMA.. GİTME!
ZENGİN KOCA
ZİRVEDİSİ HERGÜN KUAFÖR
BMW
ALTIN VARAKLI MOBİLYALAR
ESTETİK
AYFONX MEX
LOUIS VUITTON
muck!..
ZENGİN KOCA
STRAYK!..
BMW
ESTETİK

æ Merhaba.
æ Dün de bence çok acayip komik bir şey yaşandı. Evde donla oturuyorum öyle, kapı çaldı. Kameradan baktım, bir adam var aşağıda. Dedim "kesin kurye geldi yine". Genelde kurye geliyor çünkü eve. Başka biri gelse haber etmeden pek gelmiyor da, kurye haber etmeyi sevmiyor. O zaten genelde sen evde olma istiyor. Evde olma ki sonra uğraş dur istiyor. Galiba. Yani bence. Bilemedim. Neyse, evde öyle donla oturuyorum. Üşendim. "Şimdi" dedim "kim yukarıya çıkacak". Ev dubleks de. Benim çamaşırlarım hep yukarıda. Çok üşendim. Bu arada otomatiğe de bastım, adam da yola çıktı geliyor. Bir şey yapmam lazım ama ne. Kedi Çiko'nun battaniyesi ilişti gözüme. Kedi Çiko'nun ince bir battaniyesi var, o battaniyeden başka hiçbir şeye yatmaz. Size şöyle söyleyeyim, o battaniye olmasa, Çiko uyumaz. Uyumazlıktan çatlar, o olur. O kadar seviyor battaniyesini. Dedim "kalk bakayım Çiko şu battaniyenin üzerinden, bana lazım şu anda." Zorla da olsa kaldırdım battaniyesinin üzerinden Çiko'yu. Dev kıymetli çünkü battaniyesi. Bayağı Çiko'yu battaniyesinden silkeledim de anca öyle ayrılabildim battaniyesinden Çiko'yu. Sinden Çiko'yu. Sinden. Den. En. Nen. Enenee menenee. Ne diyordum, "battaniye". Sardım belime battaniyeyi, üstüm çıplak, açtım öyle kapıyı adama doğru. Adam beni görür görmez dedi ki, "Alpay Bey" dedi, "geçen ben sizin adınıza kurye getirmiştim, ama onu sizin adınıza eşiniz almıştı, siz evde yoktunuz, ben de aklımdan geçirdim, acaba o Alpay Erdem bu Alpay Erdem mi diye, şimdi görüyorum ki, o Alpay Erdem resmen bu Alpay Erdem'miş, o Alpay Erdem ancak bu kadar bu Alpay Erdem olabilir, ben sizi Güldür Güldür'de izledim, hamam hikayeniz efsane, o hikayede de zaten Koşuyolu'nda oturduğunuzdan bahsediyordunuz, zaten oradan daha çok şey yaptım, Bağlarbaşı'ndan Koşuyolu'na kadar, hamamdan çıkıp üzerinizde peştemalle geliyordunuz eve kadar, kafanız çünkü çok güzeldi, ayağınızda da takunyalar,.." bayağı böyle bütün hikayeyi anlatıyor bir yandan da. Yalnız karşısında belime sardığım battaniyeyle duruyorum bu arada adamın. Zorlasan peştemal işte. Ayağımda Crocs terlikler var, sarı sarı. Zorlasan takunya onlar da. Sanki ben böyle hep bir hamam kafası yaşıyormuşum gibi bir durum var ortada. Bu arada Çiko da battaniyesini çekiştiriyor. Battaniye üzerimden düştü düşecek. Adam, "Güldür Güldür'de anlattığınızda da aynen böyle bir durum vardı" dedi. Güldür Güldür'de ne anlattıysam, adamın karşısında neredeyse aynısıyım. "Sizden bir imza rica edeceğim" dedi. Dedim "imza tamam da, kurye nerede?" "Kurye yok" dedi, "ben sadece sizden imza almaya geldim" dedi. "E iyi" dedim "öyleyse, öyleyse öyle olsun madem" dedim. "İsim nedir" dedim. "Haldun" dedi. "Haldun'a Sevgiler…" yazdım, "Alpay Erdem" olarak da imzamı attım, teşekkür etti gitti. Ben de gün ortasında yaşadığım bu çok acayip kafayla kalakaldım. Düşününce gerçekten çok çok acayip ama. Resmen.
æ Nasrettin Hoca'yı da irdele irdele bitmez. Hani "kazan'ın doğurduğuna inanıyorsun da öldüğüne niye inanmıyorsun?" muhabbeti var ya, düşününce çok çok akıl dışı bir olay değil mi bu ya. Yani adam da demiyor ki karşılığında, "tamam da hocam, bu kazan'ın ölüsü nerede?" diye. Her şey yarım sanki Nasrettin Hoca fıkralarında. Herr-şey ama. Kazan'ın ölüsü nerede gerçekten? Gömdün mü kazan'ı? Ver bana, ben onun ölüsüyle de aş pişireceğim belki. Ha "senin kazan yok oldu" dese anlarım. "Kazan'ın doğurduğuna inanıyorsun da, yok olduğuna niye inanmıyorsun" dese, bir nebze de olsa anlamaya çalışırım. Ama o zaman da şaka tam oturmuyor. Ha öbür türlüsü oturmuş da ne oluyor, o da var. Nasrettin Hoca şakaları belli ki zamanının ötesinde şakalardı. Öyle olmasaydı zaten bugüne kadar gelemezdi o şakalar. Ama çok da zamanının ötesinde de değilmiş öyle sanki o şakalar. O şakalar. Maksimum zamanının otuz sene ötesinde olsun hadi o şakalar. Şimdinin nereden baksan yedi yüz sene gerisinde ama o şakalar. "Tamam ver bana kazan'ın ölüsünü, ben onun belki ölüsüyle de aş pişireceğim." Amaaan, neresinden tutarsan tut, elinde kalıyor. Sonra göle maya çalma hikayesi. Daha önce de irdelemiştim bu mevzuyu, yine irdeleyeyim. İrr-deleyeyim. Orada adam diyor ya, "hocam hiç göl maya tutar mı?" diyor ya. Bu aslında bir soru değil, bu bir şaşırma ifadesi. Çünkü o adam bir an için bile olsa inanıyor gölün gerçekten de maya tutacağına. Hoca da o açığı o anda bir yakalıyor, yapıştırıyor cevabı. Nasrettin Hoca çünkü bu, hiç durur mu, "ya tutarsa" diyor. Bilimsellikten, mantıktan fersah fersah uzak bir olay bu. Tutmaz tabii göl maya. Koca göl maya tutar mı. Tutmamış da zaten. Tutsa haberimiz olurdu. Fakat gel gör ki, bu şaka tutmuş. Günümüze kadar da gelmiş. İnanılır gibi değil. Günümüze kadar gelen bazı başka şeyleri de düşünüyorum da, aklımı çıldırıyorum gibi oluyorum. İnsanlık gerçekten çocukluk evresinde hala. Öyle işte. Çok da şey yapmayayım, ben zaten ustalara büyüklere hep saygılıyım. Ama Nasrettin Hoca'nın muhatap olduğu kitle de gerçekten bir acayipmiş. Nasrettin Hoca da ne yapsın. Öyle kitleye böyle mizah. Yapacak bir şey yok. Nasrettin Hoca da haklı. Dehası zaten burada saklı. Kitleyi çözmek. Durumlar hep bu yani.
æ Hoşça kal.

"HİKAYECİ"
31 Ağustos Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
7 Eylül Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

CEM GÜVENTÜRK

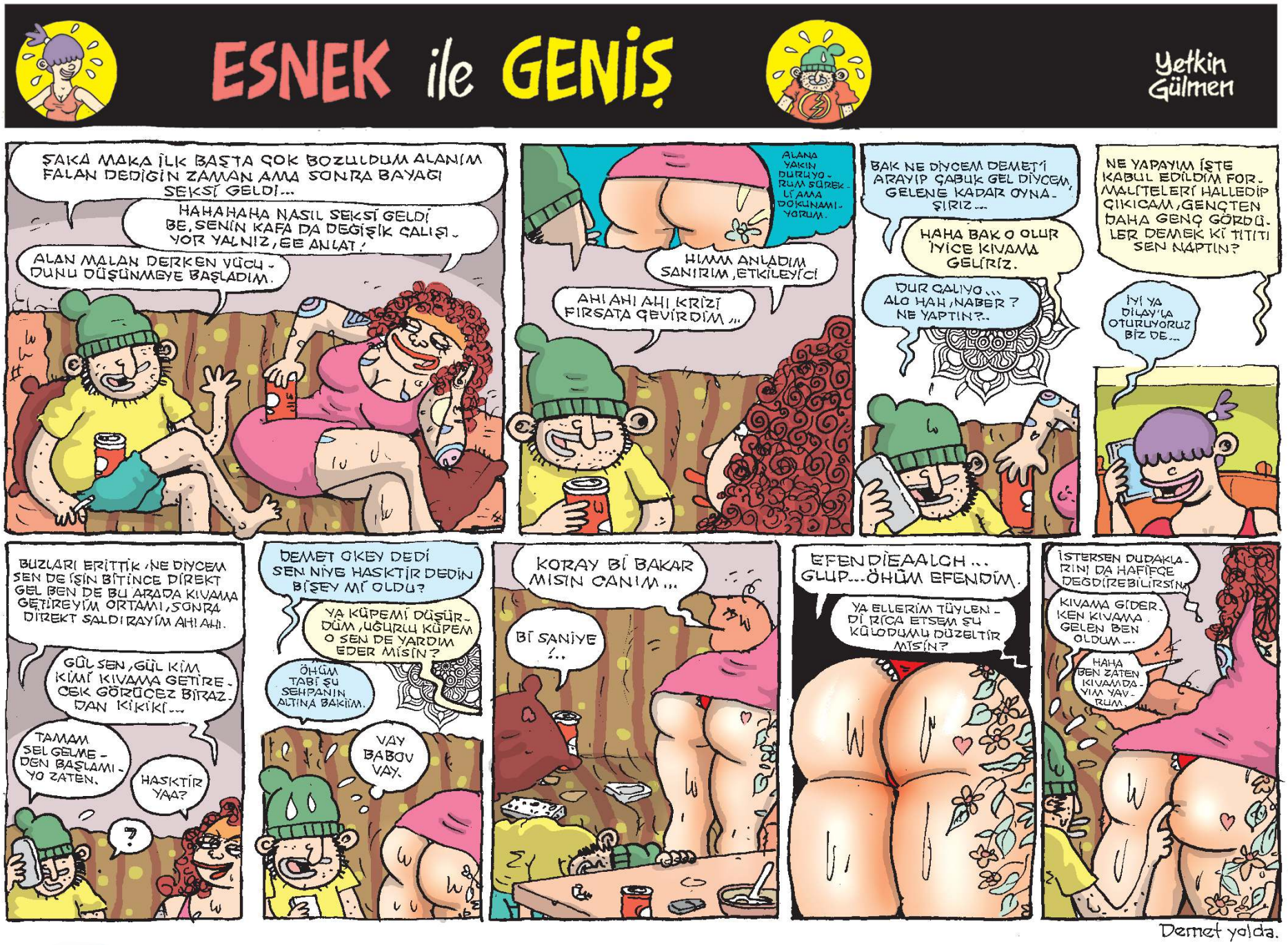

"1 Adet Ödenmemiş Borcunuz Bulunmaktadır"

● 210 liralık kredi taksidim var. Geçtiğimiz haftaya kadar düzenli ödüyordum fakat son taksidimi biraz geciktirdim. Bankanın gözünde hiç değerim yokmuş onu anladım. Güvenilmez bir adammışım ben. Tek bir taksit ve üstelik 210 lira gibi onların gözünde değeri olmayan bir rakam için önce tarafıma mesaj atıldı, ardından 2 kez arandım. Bir kaçakçı gibi davranıldı bana ve kırıldım. 10 aydır hiç aksatmadan düzenli ödeme yapıyorum fakat 3 günlük gecikme için yapmadıkları kalmadı. Adresimi bilseler dövmeye geleceklerdi belki de? Onlara istediklerini vereceğim ve sabaha karşı 4.30 sularında limanda beni bekleyen küçük bir tekne ile karaya ayak basıp tel örgüleri aşmayı planlıyorum. Sınırı geçmek için 24 saatim var… Eğer ben onların gözünde böyle bir adam isem bunu onlara gerçekten vermeliyim.

● Ekibimdeki doktor arkadaşım, bankadan kaçırmak zorunda olduğum 210 liralık servetimi yarım saatlik bir operasyon ile mideme yerleştirdi. Valizimi hazırladım ve yanıma bir şişe rom, biraz da tütün aldım. Afgan mülteciler ile birlikte beni teknenin alt kısmına saklayacaklar. Bu uzun ve tehlikeli yolculuk başarılı bir şekilde sonuçlandığı takdirde azılı banka personeli ile masaya oturup uzlaşmaya çalışacağım ve onlara reddedemeyecekleri bir teklif sunacağım. Ödeyeceğim taksidimi. Kaçamam çünkü tekneyle. Ama öyle hissediyorum. Hissettiriyorlar…

● Piknik ve benzeri etkinliklerde güneş'in hangi açı ile saat kaçta hangi noktaya vuracağını hesaplayan insanlara büyük saygı duyuyorum. Biliyorsunuz bu işlem sayesinde piknikçilerin oturmaları gereken yer tespit ediliyor. Sanırım bu basit bir hesaplama işlemi ancak ben beceremiyorum. Yakın zamanda böyle bir girişimim oldu ve arkadaşlarım hasırı serecekken "Oraya az sonra güneş gelir, hafif sola" diyerek yersiz bir müdahalede bulundum. Güneş benim hesapladığım gibi hareket ettiğinde tarafıma duyulan saygının artacağını düşünüyordum. O gün orada bulunan herkes vay be diyecekti belki de. Vay be! Bunu nasıl hesapladın ve bizi güneş'in zararlı ışınlarından korudun?

● Belki de sana minnettarız deyip kucaklayacaklardı beni. El üstünde tutulacaktım. Günün sonunda evlere dağıldığımızda bu hareketim ailelere de anlatılacaktı ve aile büyükleri televizyonun başından kalkıp ayakta alkışlayacaklardı beni. Maalesef tahmin ettiğim gibi olmadı. Güneş, benim hesapladığım biçimde hareket etmedi. Arkadaşlarımı yanıltmış ve onları kavurucu sıcağa maruz bırakmıştım. Mahcup oldun mu diye soracak olursanız eğer kesinlikle olmadım çünkü denedim. ve bir gün "Tedx: Pikniğin kahramanları" başlıklı konuşmamda yine yenil daha güzel yenil şeklinde bu anımı anlatacaktım.

● Bu yaz ilk kez çadır tatili yaptım. Heves edip tüm malzemeleri eksiksiz aldım fakat tatil boyunca huzursuzdum. Çadıra nasıl güvenebiliyorsunuz? Dışarıdan yapılacak basit bir müdahale ile açılıyor bu ürün. Ucuz bir fermuara canımı emanet edemedim ben. Gece boyu ayaktaydım. En küçük çıtırtıda gözlerimi kocaman açıp çadırın tavanına bakıyordum. Kumaşa vuran ağaç gölgesi, ucuz bir korku filmi sahnesi gibi üzerime çöküverecek ve beni öldürecek gibi hissettim çoğu zaman. Domuz sürüsü tarafından çadırımın parçalanacağını ve üçüncü sayfa haberlerine "Domuzlar dehşet saçtı" başlığı ile konu olacağımı hayal ettim. Haber(!) sitesindeki ilgili fotoğrafları görmek için 9. sayfaya kadar büyük bir sabırla bekleyecek miydi insanlar? Sanmıyordum…

● Herhangi bir saldırı durumunda kolluk kuvvetlerinin bölgeye ulaşması en az yarım saati bulacaktı ve hayatta kalmam için bu süre ne yazık ki yeterli değildi. Çadır tatilini hayatta kalma mücadelesine dönüştürüp zehir etmek için güzel bir fırsat geçmişti elime. Üç gece üst üste 1-4 nöbeti yazdım kendime. Sık sık devriye atıyor ve uyuyup uyumadığımı kontrol ediyordum. Üçüncü gecenin sonunda bu nöbetlerin ağır olduğunu ve uykumu alamadığımı fark edip güvenlik zaafiyeti yaşatmaya başladım. Üstelik nöbette de uyuyordum. Buna rağmen herhangi bir sorun yaşamadım ve endişelerimin yersiz olduğunu gördüm. Seneye bir kez daha çadır tatili yapacağım ve bu kez bomba yüklü araçla çadırıma saldırı düzenlemeyi planlayan örgüt üyelerini kıskıvrak yakalayacağım.

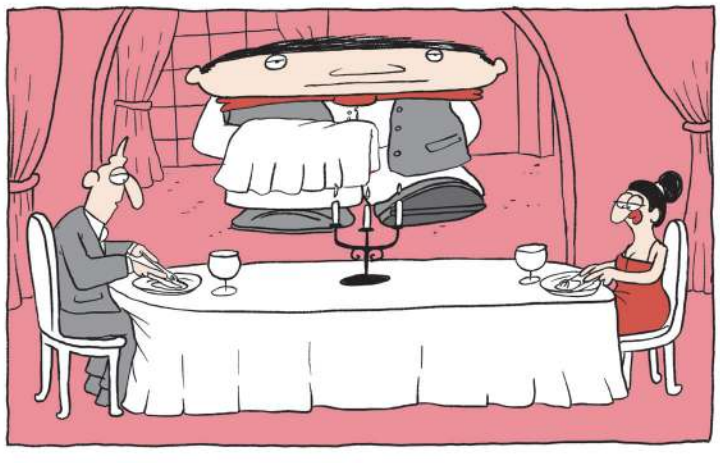
● Heybeliada'ya gitmeden önce küçük bir araştırma yaptım ve Hüseyin Rahmi'nin burada bir evi olduğunu öğrendim. "Burası açık değil tırmanmayın boşuna iflahım s*kildi" şeklindeki Google ziyaretçi yorumları beni bu eve daha yakın hale getirdi diyebilirim. Uzun uzun yokuş tırmanıp eve ulaştığımda tadilatta olduğunu kendi gözlerimle görmüş oldum ama bunu çok fazla dert etmedim. Dışarıdan seyretmek bile güzel. Etrafı ağaçlarla sarılı, heybetli ve biraz da ürkütücü bir görüntüsü var. Merdivenlerden çıkıp bahçe kapısına ulaşıyorsunuz ve burada sizleri bir uyarı levhası karşılıyor. Merdivenin etrafını küçük küçük otlar çevrelemiş. Uzaktan izleyebiliyorsunuz sadece ve biraz hayal kuruyorsunuz.

Malkoçoğlu Ali Bey vs. Matrixgilin Neo

Hazır Matrix filmlerinin yenisinin çekilmesi gündemdeyken üşenmedim, oturdum üç tane Matrix filmini arka arkaya seyrettim. Zamanında üç filmin üçünü de sinemada izlerken uyuyakalmış, ne olup bittiğini de çok anlamamıştım. Yanlış anlamayın, filmler sıkıcı diye uyuyakalmadım, o dönem sinemada uyumayı çok sevdiğim, salt uyumak için sinemaya gittiğim bir dönemdi. Öyle filme falan bakmaz, hele sabahladıktan sonra ilk matinede ne oynuyorsa en erken o filme girer, koltuğuma kurulur, film başladıktan kısa bir süre sonra da uyurdum. Resmen sinema dışında uyuyamaz olmuştum. Evde, ofiste, dergide sabaha kadar çalışıp sabahın onunda uykulu gözlerle sinemaya gidiyor, illa birkaç film arasında tercihte bulunmam gerekiyorsa da elbette en uzununu seçerdim. Star Wars Episode 1, Yüzüklerin Efendisi iki kule gibi filmlerin tek sahnesini hatırlamıyorum, bir tek on dakika ara verildiğinde filmin sesi kesildiği için uyanır, arada olduğumuzu anladıktan sonra uyumaya devam ederdim.

Sinema sanatına karşı sergilediğim saygısızlıktan ötürü bütün set emekçilerinden özür dilerim ama yapacak bir şey yok. Hatta şimdi anlatırken sinemaya gidip uyumayı o kadar çok canım çekti ki anlatamam. Ama tabii o zamanlar sinema ucuzdu, şimdi sinema biletine o kadar para verip uyuyacağınıza otele gidin aynı paraya geliyor.

Hey neyse, konu benim ilk gençlik yıllarımın über denyolukları değil, Matrix. Hatırlarsanız Türkmenistan devlet başkanı Berdimuhamedov dönemin cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e bir at hediye etmişti. Dur yok, bu başka bir şeydi. Hah, hatırlarsanız bu Matrix filmleri ortalığı kasıp kavururken Cüneyt Arkın abimiz çıkıp "Ulan benimle niye dalga geçiyorsunuz o zaman, ben ok atıp beş kişiyi vuruyordum, bu herifçioğlu havalarda uçuyor, kurşunları eliyle durduruyor," diye bir çıkış yapmıştı. O dönem filmler esnasında uyuduğum için tam anlayamadım ama geçtiğimiz hafta inat edip filmleri seyrettikten sonra anladım ki Cüneyt Abi haklı. Zira her ne kadar sinemaya gidip uyuyarak dönen bir insan olsam da, gerçek bir sinemasever olduğum için her gün evde üç tane film seyrederim ve bu filmlerden biri Türkan Şoray ve Kadir İnanır'la Karagözlüm filmiyse en az biri de ya Battal Gazi, Kara Murat ya da Malkoçoğlu serisinden bir filmdir. E şimdi Matrix'leri henüz seyretmiş bir insan olarak Cüneyt Arkın'a yerden göğe kadar hak vermeden edemedim. Ya bir kere Canan Kaftancıoğlu kusura bakmasın ama diğer tarafta Meral Zeren var, Esen Püsküllü var, Nebahat Çehre var, Suzan Avcı var. Hadi onu bir kenara bırakalım, ben bu filmleri zamanında izlerken allahtan uyuyakalmışım yoksa valla paramı isterdim. (Daha önce Blair Witch filmine ne olduğunu da bilmeden gidip çıkışta gişede paramı istemişliğim var.)

Yani şimdi allasen nedir bu? Felsefe melsefe bahsine hiç girmeyelim, o iş öyle karakterlerin isimlerini lise 2 felsefe kitabından seçerek koymakla olmuyor. Ona bakarsan Malkoçoğlu'nda derin siyaset felsefesi var, Battal Gazi'de sınıf din sosyolojisi var, Kapıcılar Kralı'nda Marksist sınıf analizi var. Gerçi Kapıcılar Kralı'nda gerçekten Marksist bir analiz var bak, onu silelim, siz onun yerine Sakar Şakir yazın öyle okuyun. (Gerçi Sakar Şakir de mülkiyet ilişkileri üzerinden okunabilir ama tam okuyacağım Gardrop Fuat'ı bir yere koyamıyorum.) Hayır, zaten kaşığı (varolmadığı için) bükebildiğin, canın sıkılınca uçabildiğin dijital ortamda niye karate yapıyorsun hiç anlamış değilim. Ayrıca olmayan bir yerden olmayan başka bir yere gidip gelmen niye bu kadar vakit alıyor, koskoca matrix'i tost makinesinde mi çalıştırıyorlar, kuramamışlar mı adam gibi bir sunucu? Sorun çıkınca format atamıyorlar mı?

Tabii üzücü, ama filmleri seyredince neden büyük ilgi gördüğünü de anladım sanki. Filmlerdeki en cazip unsur, karakterlerin normalde binlerce saatlik çalışmayla edinilebilecek helikopter kullanmaktan karate yapmaya her tür beceriyi anında "download" etmeleri, bir çırpıda bütün bu becerilere kavuşabilmeleri. Zira her yeni nesil, herhangi bir kazanım elde etmek için bir önceki nesilden daha az uğraşmak istiyor, bir önceki neslin göze aldığı fedakârlığın en fazla yarısını göze alıyor. Kimse beş yıl boyunca her gün sekiz saat karate eğitimi almak istemiyor, kimse on bin kare karikatür çizip çizgisini geliştirmeyi göze alamıyor, kimse bir sayfa yazı yazmak için on beş sayfa yazıp oradan bir sayfa çıkarmayı istemiyor ve hepsinden kötüsü hemen hiç kimse ülkeyi ya da dünyayı değiştirmek için emeğini ve mesaisini bir davaya adamaya yanaşmıyor. Hemen herkes, her şey, hemen olsun istiyor, olmayınca da Gezi'de olduğu gibi "Aman olmadı ya," diyerek dağılıyor işte.

BeBek KaFaSı

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Fikrimi çalmalarına kızmıyorum... Fikirleri olmayışına kızıyorum." - Nikola Tesla

● Güncellenmiş dua: Rabbim, nasiplisinden nasipsizine, mizahçısından mizahsızına, yalakasından kandırılmışına, sen kimseyi 'Külliye Zangocu' haline getirme, amin!

● Ecevit'in hatası, tarihin de şiir gibi, 'tek başına' yazılacağını sanmasıydı...

● "Edebiyatla aranız nasıl?" sorusuna, Demirel'in "Bir dönem Rus ve Fransız klasiklerini okudum VE İYİ OKUDUM!" cevabını vermesi. İyi okurken, dikkatini dağıtana da celallenecek gibi adamdı he.

● Sürekli dizi izleme ve anlatma vasatlığından bıktım usandım!

● "Bakanlar bana gövdemi görürler, ben başka yerdeyim / Gömenler beni gövdemi gömerler, ben başka yerdeyim." diyor, güzel şairimiz Asaf Halet Çelebi. "Sebepsiz hüzün hocamdı, loş odalar mektebinde" diyor. Ve de "Benim en güzel çocukluğumu / Ahmak bir ayak ezdi" diyor. Daha neler diyor, okuyalım arkadaşlar, hiç ara vermeden.

Asaf Halet Çelebi

● Birisi müşkülat çektiğinde, zor duruma düştüğünde şenlenen kişi, yaradılışın özüne ters varlık. Ruh kumarbazı. İblisin asistanı...

● Rahmetli Zeki Beyner, çok iyi bir karikatüristti, hayli enteresan ustaydı. 19 yaşında, Çarşaf dergisinde çalışırken, uzun uzun izlerdim Zeki Abi'yi. Dalar, düşünür, durmadan da çizerdi. Habire çizerdi. Az konuşurdu ve konuştuğunda da mutlaka değerli, önemli bir şeyler söylerdi. Çizimlerini çok severdim, hele de dolgun meme çizimlerini! Bana soyadımla hitabeden ilk ustamdı. Bir gün sebebini de açıkladı: "Emektar yazar Vedat Saygel iyi arkadaşımdır, hep ona 'Vedat' dediğim için sana 'Özdemiroğlu' diyorum!" Usta ve adaş yazarla anılmak, o yaşta çok heyecanlandırmıştı beni. Sonradan yollarımız ayrıldı, yıllar sonra bir kez telefonda konuştuk, yine bana soyadımla seslendi... Ah zaman, geçip gitmek için mi varsın?! Nur içinde yatın Beyner Usta, Saygel Usta, bütün emekçi ustalarımız...

● Kalbiyle düşünen, beyniyle de üzülür.

● Ağustos'un yarısı, güzelim şehir Lefkoşa'da geçti. Hayatımda çekmediğim kadar fotoğraf çektim. Niye acaba diyodum, "Gelmiş geçmiş en çok fotoğraf çeken lider Rauf Denktaş'ın memleketinde ya ne olacaktı" diye sevgili arkadaşım Rewhat Arslan uyandırdı! (Kıbrıs'tan açılmışken konu, 'Öpecem Seni' esaslı şarkı, belirteyim!)

● Kekeme arkadaşım İngilizce öğrenmiş, "The... The... The..." deyip duruyor...

● Sanatçıların çevresindeki insanların çok şanslı olduğunu düşünmeyin. Gösteri, başı sonu olan, montajlanmış bir iş. Konser hep tanımadığın yabancılara verilir, akort hep senin yanında yapılır!

● Teoman, müziğe asla ara vermesin. Sinema, o başka. Sinemaya ara mara değil, bildiğin son versin, nihayet versin...

● Rahmetli Erdal Öz'le bir Galata turunda beraber olmuştuk. Rehberimiz, bu işin ustası Saadet Özen'di. 'Yaldızcı Aziz' diye tabela gördük. "Vaftizci Yahya gibi" dedim.Erdal Abi güldü. "Biz senle hep dolaşalım ya" dedi. Nur içinde yatsın. Kitaplarından mahrum kalmayın.

● Zeki adama az para vermeyi ticari başarı sayan da var. Var...

● Hande Erçel, çok güzel bir oyuncu. Oyunculuğunu izlemedim. Fizik babında güzel. Bu ülkenin en mutlak göz sahiplerinden sevgili Kemal Aratan söylemişti de ilk, öyle görmüştüm. Estetik açıdan Kemal asla yanılmaz... Bir gazete haberi okudum, "Bazlama Surat Diyemezsin Bana" başlıklı. Erçel, sosyal medyada kendisine 'bazlama surat' diyen 23 yaşındaki Alp K.'ya dava açmış; Alp K., 3 aydan 1 yıla kadar hapis istemiyle yargılanacakmış. Erçel, uzlaşmayı da reddetmiş. Bence uzlaşsın, affetsin Hande Erçel, . Bazlama ne güzel şey, çay ve peynirle ne güzel gider. Reçel de olur. Davanın hakimi olsam, duruşmaya bazlama getirtirim, bilirkişi incelemesi yaparım! Benzerlik olmadığına karar verir ve bazlamayı da oradakilere elimle bölerim! Affet gitsin be Hande Erçel. Dinle beni, üzerinde hatırım, yok! Gine de dinle beni. Senin bende hatırın olsun. Uzlaşma, barış, bunlar hoş şeyler. Alp K., sen de serserilik etme artık.

Vedat Özdemiroğlu / Stand Up / Asmalımescit / Mask / Eylül 2019'da / Her Salı / İlki 3 Eylül 2019 Salı / 21.30 (Çağdaş Erçelik - Kabare Şarkıları eşliğinde

vedatozdemiro@gmail.com

mustafa Satıcı

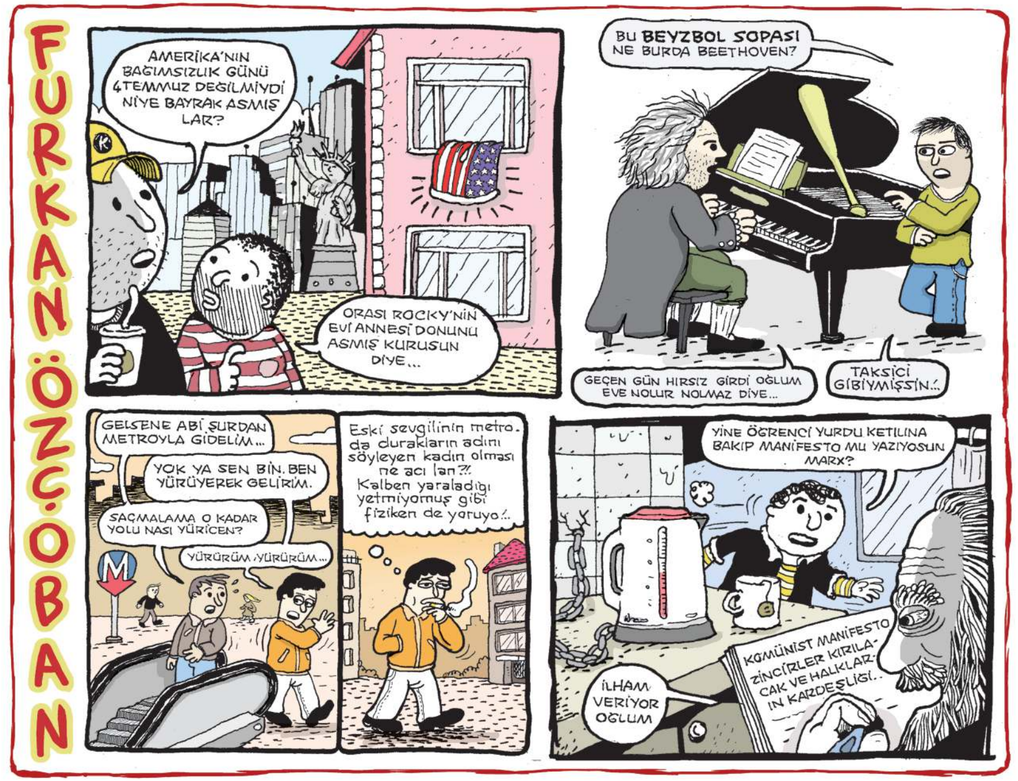
Karikatür kitapları, çizgiromanlar ciltler ve daha fazlası uykusuz dükkan'da

uykusuz dükkan

www.uykusuzdukkan.com.tr

FURKAN ÖZÇOBAN

ama arkadaşlar iyidir

cihan kılıç

Rüzgar, rüzgar, rüzgar. Yazlık yerin insafsız işletmesinde "ölüm yiyene de gelecek, yemeyene de gelecek ve seni elinden tutup bilinmezin çayırlarına doğru sürüklerken dikenlere takılmış bir kumaşın yırtılmasını andıran sesiyle "yaşadın mı bu hayatı, yedin mi karideslerden?" diye soracak. İşte bizim "yemedim, gereksiz pahalıydı, yoğurtlu bir şy yedim" diyenlerden olmamamız lazım, "yedim tabi neden yemeyecek mişim? Bira da içtim" diyenlerden olmamız lazım." diyerek doldurduğum masanın altından giriyor, üstünden vuruyor rüzgar. Yandan geliyor pet şişeleri deviriyor, diğer yandan geliyor masa örtüsünü kaldırıp yoğurtlu bir şeyin olduğu tabağı ters çevirmeyi başarıyor. Yoğurtlu mezeyi bebeğim söylemişti, ben karides söyleyince de "fazla mı oldu acaba?" demişti. Ona şöyle demiştim: Fazla olan tek şey senin meze konusunda kendine güvenin. Yoğurtlu şey de gelsin, senin dediğin de olsun. Ama bu masada tek görevi karidesin ne kadar daha üstün bir meze olduğunu vurgulamak olacak, yanında çirkin durarak karidesin güzelliğini daha da ortaya çıkartacak. Sen ise iki meze yanyana geldiğinde beyaz ekmeği karidesin kanına bulayan ilk şahıs olacaksın.

Haydi şimdi biraz da doğayı şakşaklayalım, onun gücünü kudretini övelim. Bravo doğa, yok canından arttırdığı parayla kendine masa kuran tatilcinin yemeğini yere attın, birasını masaya döktün. Bugüne kadar doğaya saygı duymuyordum, hep yerlere tükürüyordum ama kırkbeş liralık karidesim yere dökülünce birden inanılmaz saygı duymaya ve Ömer Madra'ya hak vermeye başladım. Artık yerlere hiç tükürmeyeceğim ve sadece açık radyo dinleyeceğim. Böyle diyeceğimizi, böyle düşüneceğimizi mi düşünüyor gerçekten doğa? Ona bu saçma akılları kimler veriyor, hangi çevreci örgütler "git tatillerini boz" diye kulağına zehir akıtıyorlar? Lazım değildir ama bir akıl da ben vereyim: Dost böyle kazanılmaz.

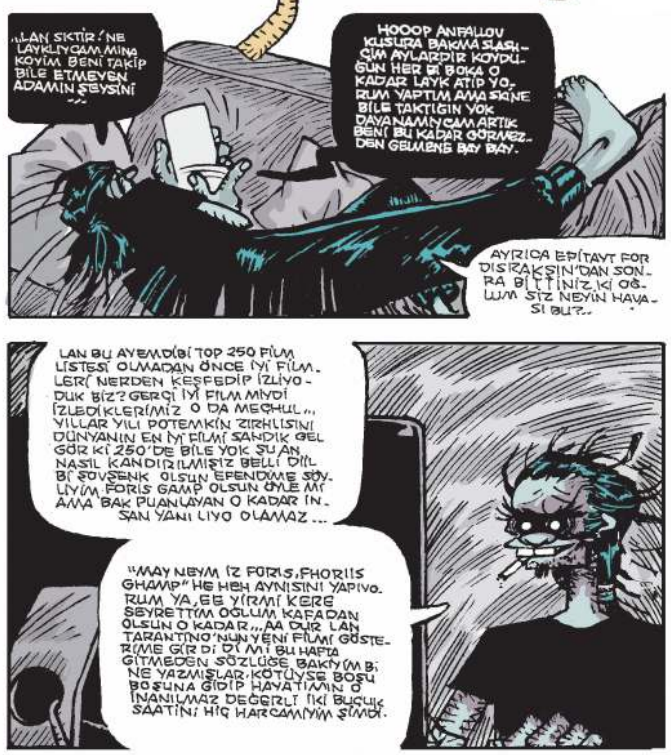
Masaları ters dönen, kurusun diye kenara bıraktıkları battal boy poşete benzeyen mayoları uçuşan, gazeteleri içine şeytan kaçmış gibi havada çırpınmaya başlayan diğer müşteriler doğanın kudreti karşısında cıkcıklıyorlar, toparlanıyorlar, birbirlerine ve garsonlara talimatlar yağdırıyorlar: "Rakımı alın, şu karidesi alın, gazetenin üstüne bir şey koyun... Torunlar da kendilerini bir yere sabitlesin ve miras beklentisiyle benim ölmemi beklemeye devam etsin." Ben elimde biramla rüzgarın en yoğun estiği yöne doğru gözlerimi kısarak bakıyorum. Bu bakışın her dilde, her kültürde tek bir anlamı vardır: Ne gereği vardı? Bebeğim hızlı hızlı eşyalarını toplarken "sen de şu kitapları bilgisayarı al, yağmur başlarsa zayi olurlar" diye bağırıyor. Ne gereği vardı bakışımı bozmadan ona doğru çeviriyorum. Faydalanmak isteyen için bir hayrattır, bir pınardır "ne gereği vardı?" bakışım. İstifade etmek isteyenin benim canımı sıkacak bir şey yapması ya da söylemesi, hatta bazı insanın benim durduğum yere gelmesi bile yeterlidir. Bakışlarımdan etkilenmemeyi yıllar önce öğrendi bebeğim, zehrimi bal eyledi. "Bakmasana erman, git bari hesabı öde!" diye bağırdı rüzgarın uğultusunu bastırmaya çalışarak. İşte en çok onu istemem. Mezeleri yeseydim bile hesabı ödemek istemezdim, gönülsüz olurdum; şimdi mezeleri yiyemedik, hesabı ödemek hiç istemem.

Kasanın olduğu kulübeye girdiğimde rüzgardan ağzı yüzü yamulmuş, düşünceleri bulanıklaşmış, hafif sersemlemiş başka bir tatilci "bunları yiyebildik, bunları yiyemedik" diye adisyondan madde madde meze sildirmeye çalışıyordu. Bakalım, eğer işletmeci "rüzgarı biz mi salıyoruz beyfendi, doğanın bir olayı sonuçta" diye itiraz ederse "burada ızgara balık yaparak mikro ısı adacıkları oluşturuyorsunuz, oluşan basınç farkından rüzgarlar oluyor, zaten ısı iki derece daha artarsa dünya yok mu ne oluyormuş" diye bu traş muhabbete dahil olmak isterim.

İnsan, sosyal hayvan!

Yazan Çizen OKY

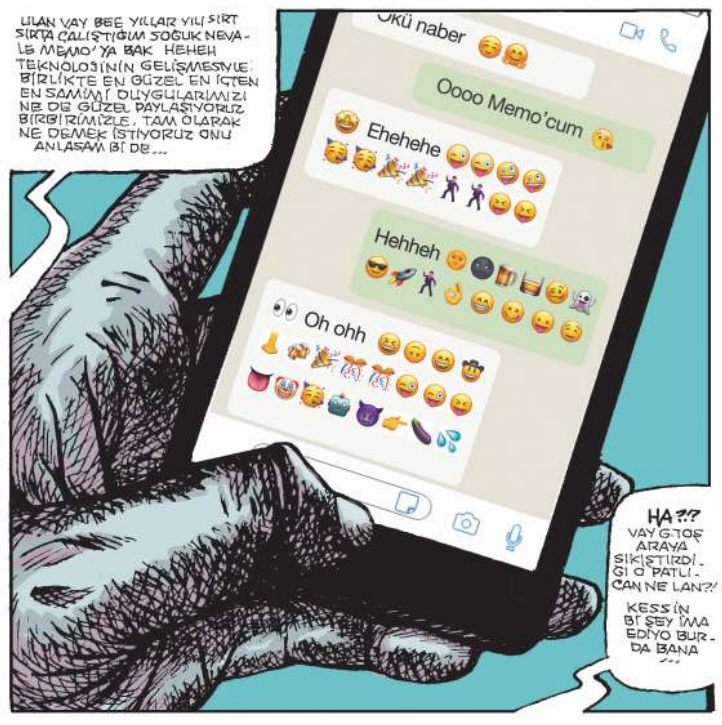

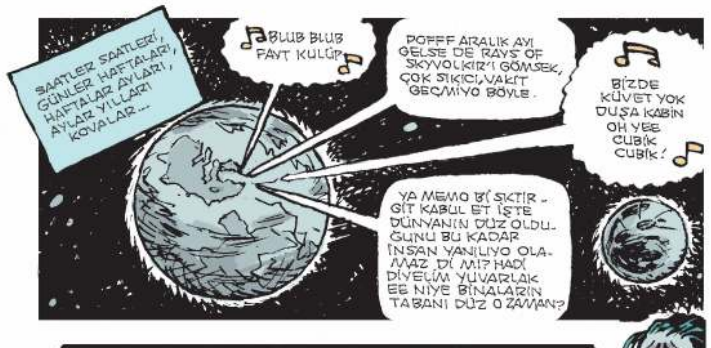

Devamı ve sonu haftaya

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Tepeden denizi gördük/ Üstünde denizin/ Yazın ışıktan seli/ Patladı birdenbire/ Bir söğüdün dibinde/ Karpuz kestik yedik/ Yazın ışıktan seli/ Bıçağımın yüzünde"

Necati Cumalı

"YAZIN IŞIKTAN SELİ"

"Yazın ışıktan seli" kapalı perdede. Orada. Salınıyor. Yalım yalım. Öğle üstü. (karpuz olsaymış keşke evde) Ortalık kavruluyor. (39 derece) Üst komşunun silkelediği o koca örtünün ucunun kıpırdanan gölgesi yukarıda. Pat pat pat. İki kuş gölgesi de geçiyor.(hayal perdesi--televizyondan daha iyi bu saatlerde--Pazar magazin--İvana Sert tekrar tekrar "Kum Gibi"yi söylüyordu güya, kapattığımda) Evliya Çelebi'nin damdan dama atlarken havada öylece donup da sonra anca baharda çözülerek yere düşen kedisi gibi pişip yere düşmezse iyi, o kuşlar yalnız. Keşke gölgede bekleseler. (doğaya akıl öğretmek--*oluyormuş ama* öyle; uçarken *bayılıp düşebiliyorlarmış bu çeşit anormal sıcaklarda--)*

"KOMİK KIRIKKOL YA DA BACAK TİŞÖRTLERİ"

Aynen böyle yazıyordu, (İngilizcesi yani; "Funny Broken Arm or Broken Leg T-Shirt) zavallı kırık dirseğimin iyileşme süreci ile bilgiler içeren bir yazı bulma umuduyla dolanırken nette rastladığım o yabancı sitede.(alçılı kolum bir yastığın üzerinde) Töbe töbe…"Komik kırık kol?" Tişörtlerin resimleri de var. Fiyatları falan. Siyah zemin ortasında bir sargılı kırık kol çizimi. "Kendi dublörlüğümü hep kendim yapmışımdır" gibisinden bir cümle yazıyor birinin altında. Çeşit çeşit.("komik kaza, ağır yaralanma, can çekişen insan tişörtleri" falan da olacak mı, yakın mı?) Refik Halid Karay: "Mizahın kusurlusu çekilemez" demişti. İnce iş mizah. Bir ahlakı da olmalı. Kırık kemik komik mi?(altı adet "k" sesi) Aslında "Failarmy" adlı o kısa kısa; bir sürü düşme kalkma, yuvarlanma videoları derlemeleri de aynı. Komik diye sunuluyor. Gülelim diye. Düşme sonrası kesiyorlar ama hemen. Bir kare sonrası kırık, çıkık, çatlak matlak, hastane ameliyat, çığlık feryat falan filan çünkü birçoğunun. Kaykayla epey yüksekten demir merdiven korkuluklarına tam bacakaralarının üstüne düşenler… O demire…(Brrrr…) Damdan tepetaklak yuvarlananlar. (yalan olmasın epey de seyretmişliğim… yok değil--*gerçi gülmüyorum, ayy mayy diye yüzümü buruşturuyorum, sayılır mı*--)

J. G. Ballard 1930-2009

"Bize bulaşmayan kötülükleri seyretmekten haz alırız" demişti gelmiş geçmiş en karamsar, en şom ağızlı, en yılan dilli düşünür Schopenhauer.(*ilaç için, bir kere olsun haksız çıktığı da henüz görülmüş etmiş değil maalesef*--nur içinde yatsın--)

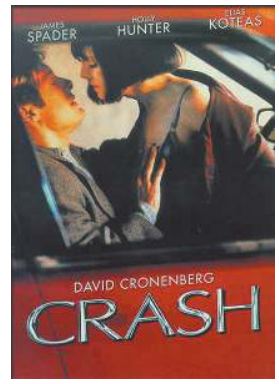

Necati Cumalı 1921-2001

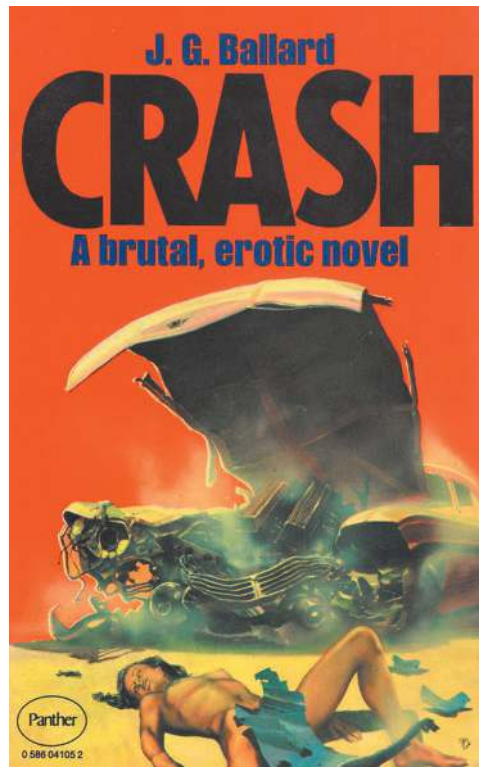
(bu arada, "Kendi dublörlüğümü hep kendim yapmışımdır " esprisi de hiç fena değilmiş yalnız--kim bulduysa--rezil şey--)

KOMİK'TEN EROTİK'E/ CRASH/ ÇARPIŞMA

Bir komik unsur olarak "kırık kemik" tamam da. Onu söyledik. Ondan çok çok(belki bir iki "çok" daha kaldırır) daha tuhaf olanı; (gerçi bu bir kurgu, diğeri basbaya satışta) erotik bir unsur olarak "otomobil kazaları ve o kazada yaralanmış insanlar" Evet. Öyle. O da var. Yazıldı yani. J.G. Ballard'ın otomobil kazalarını, kaza yapmış arabaların içinde, çeşit çeşit kırıklar, açık yaralar berelerle; o vaziyette sevişen, sadece, bu çeşit bir durumu tahrik edici(afrodizyak) bulan, yalnızca bu haller içindeyken(yaralı bereli, kırıklı çıkıklı haller) sevişmeye tutkun, tekrarı umuduyla arabalarıyla turlar atan insanları anlattığı benzersiz romanı: Çarpışma. Araba fetişizmi, hız, kazalar, yaralanmalar, parçalanmış organlar, metaller… ve oradan (Ballard'ın çabasıyla--epey bir sıkı çaba--) doğan bir erotizm. Teknoloji ve araba fetişizmi, aşırı hız tutkusu, ölüm riskiyle karşı karşıya kalınarak yapılan o yarışlar marışlar, o yarış arabaları falan… zaten; bir erkeklik, güç gösterisi, meydan okuma olarak bir çeşit cinsellik iması barındırıyor. Bu kadarı var günlük hayatımızın içinde. Ballard bu olanı iyice abartıp en uç noktasına kadar zorlayarak bir eleştiri malzemesi elde ediyor. (teknolojiyle, sistemle, modern yaşamın gidişatıyla arası hiç iyi değildi) Romandan David Cronenberg'in yaptığı filmin (Cannes'da) ilk gösteriminde salon neredeyse boşalmış. Herkes kaçışmış. Kolay bir iş değil ama meraklısı okumalı, seyretmeli… *(günümüzün "karanlık gelecek" temalı ünlü dizisi "Black Mirror"un J.G.Ballard'ın hikayeleriyle, romanlarıyla inşa ettiği o dahice atmosfere çok şey borçlu olduğu biliniyor)*

Crash/Çarpışma 1996

Modern zamanların en kışkırtıcı, distopik yazarı şunları demişti:

"Termonükleer silah sistemleri ve alkolsüz içecek ticareti, reklamcılığın, uydurma olayların, bilimin ve pornografinin yönettiği ışıltılı bir dünyada varlığını aynı anda sürdürüyor. Yaşamımız 20. yüzyılın o büyük, ikiz ana temasının egemenliği altında: seks ve paranoya."

"…Çarpışma'nın görevi dikkatimizi çekmek, bizi, teknoloji manzarasının her köşesinden her geçen gün daha ikna edici bir biçimde çağıran zalim, erotik ve ışıltılı dünyaya karşı uyarmaktır."

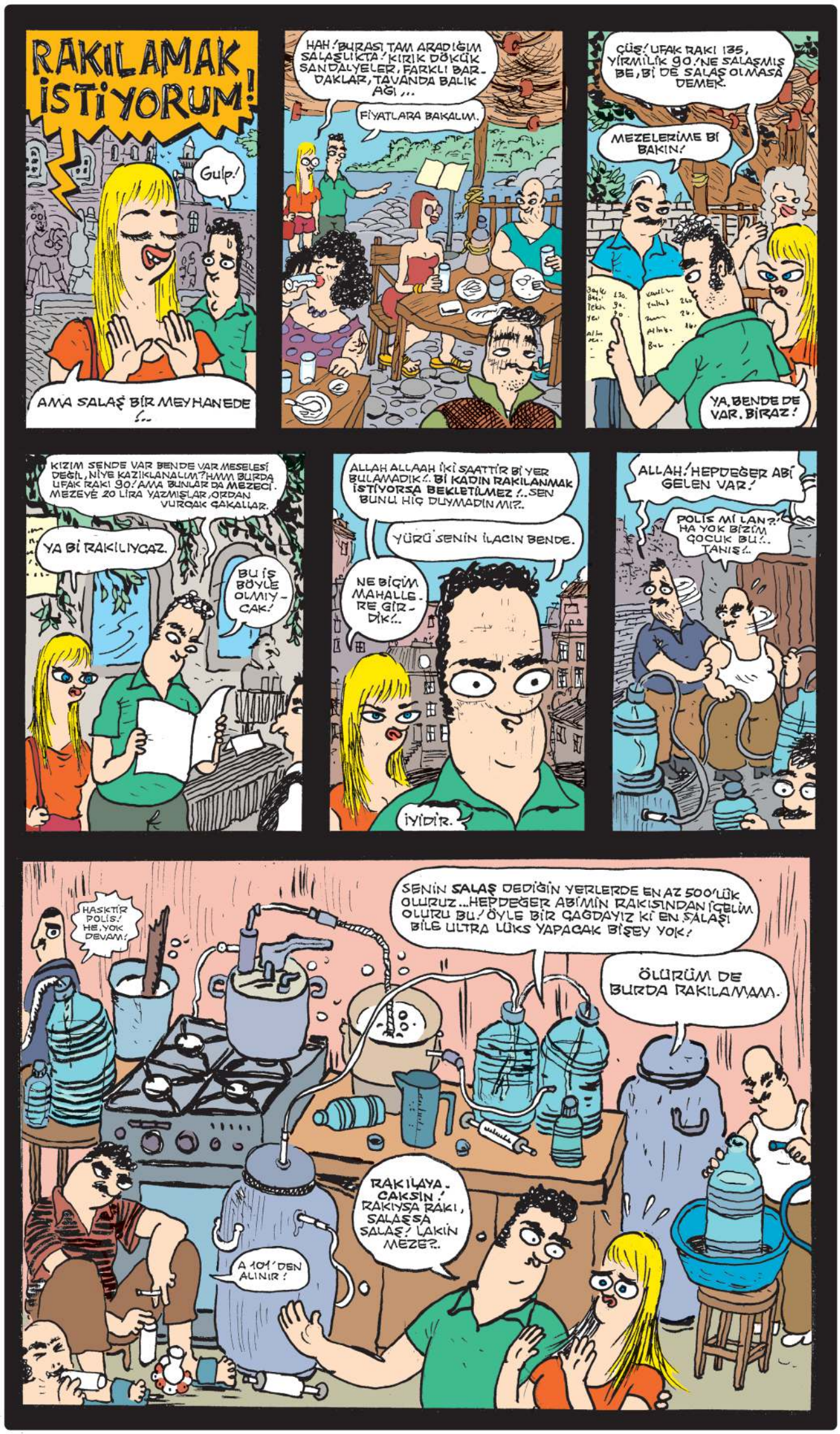
"…insanların yüzlerini kendi kusmuklarıyla ovalamak istedim. Aynaya bakmaları için onları zorlamak istedim. "

Hepinize dostluk, kardeşlik ve muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

ÖZER AYDOĞAN

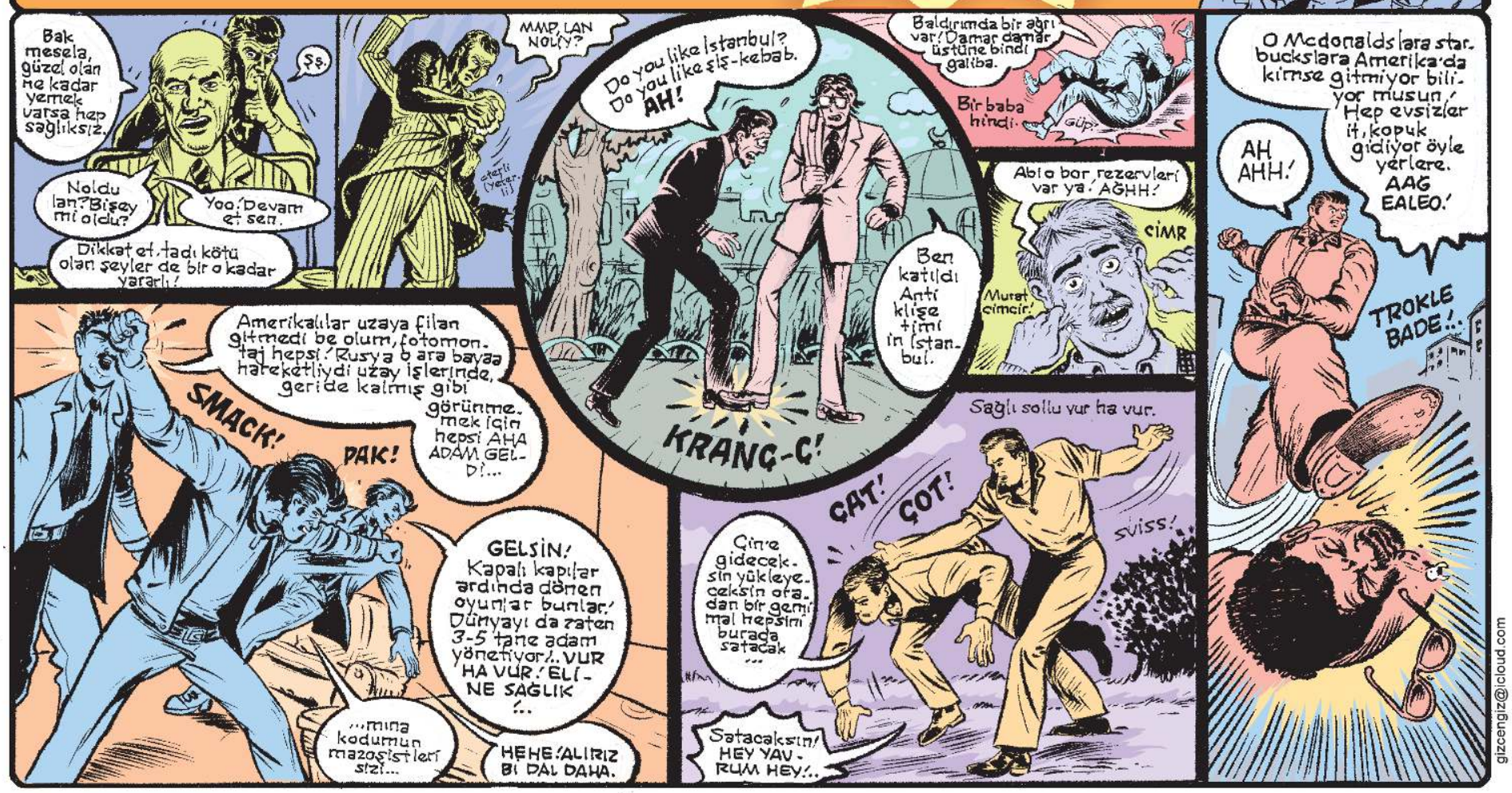

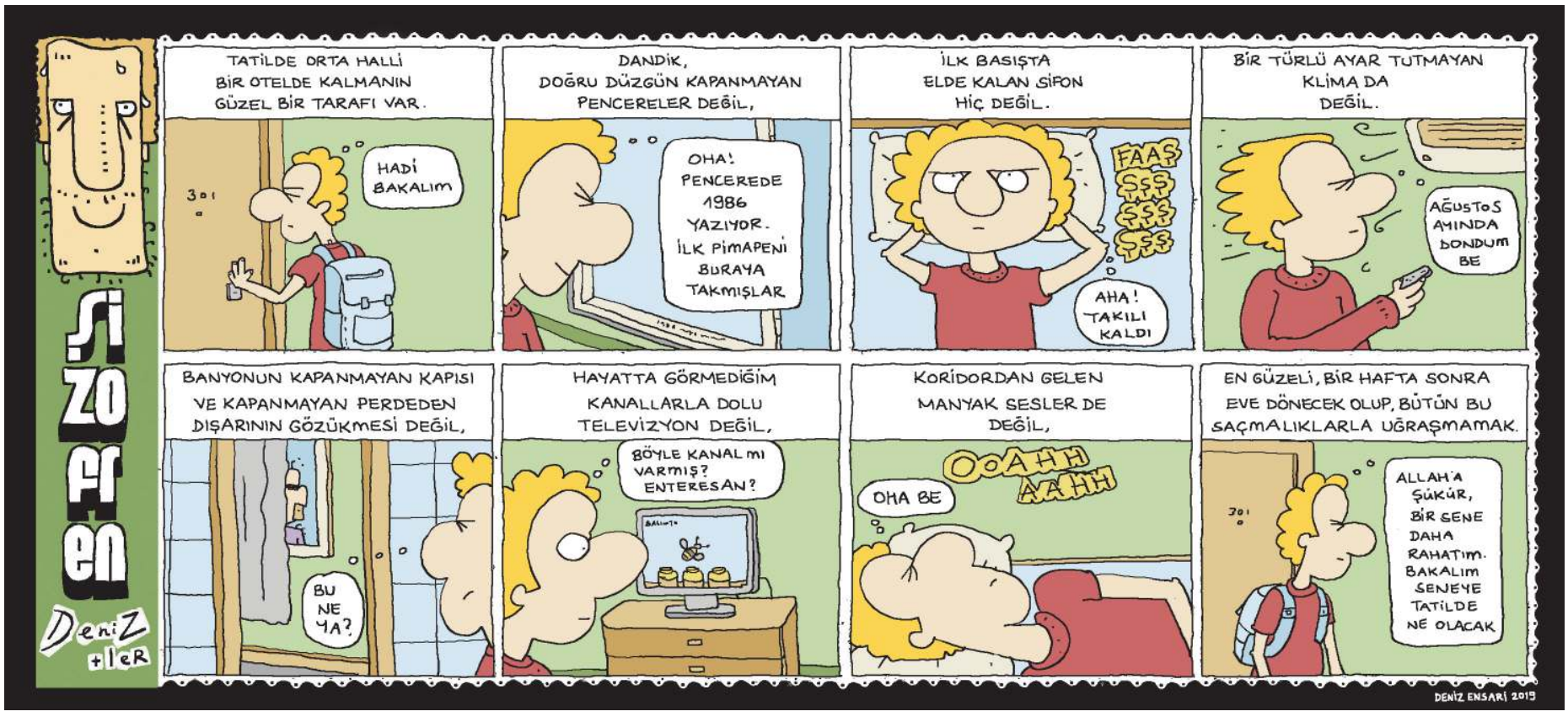

ADAMLAR

ANTİ KLİŞE TİMİ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 28 Ağustos 2019 | Sayı: 626

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

gizcengiz@icloud.com

ORTAM

En telmaşa adam

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

SÖNMEZ KARAKURT

özet:
ORTAM'IN SENARYO İÇİN KENDİ FİZİĞİNDE YARATTIĞI TİP MAKSUT, EŞOFMANLARI GİYİP TEDAVİ ETTİĞİ KÖPEK KOÇO'YLA PARKA GİDER. BUNU MAKSUT'LA MUHABBET İÇİN FIRSAT GÖREN MERAL DE PEŞİNDEN GİDER. BİR AĞACIN DİBİNDE DERİN DÜŞÜNCELERE DALMIŞ ELEMANI ÇAKTIRMADAN ÇALILARIN ARASINDAN İZLERKENE İKİ SAPIK DADANIR ÜNLÜ YAZARA

GEYSU'YLA ORTAM DA TATİLDE, TEKNE TURUNA ÇIKMIŞLARDIR

BU TEKNELERİN SİDİK YARIŞINI NE SEN NE BEN TAHAYYÜL EDEBİLİRİZ

OYY! GÜNEŞTEN TARAFA OTURMUŞUZ, KEŞKE ÖTEKİ TARAFTAN YER KAPSAYDIK ORTAM

HARAMİLER "EY TABİAT! .NANI SKMEYE GELİYOZ" EDASINDA KÖKLEMİŞLER

YETER Kİ SEN EN KÖTÜ TASARIMI YAP; MUHAKKAK TUTAR BU MEMLEKETTE. BAKINIZ YENİ NESİL VAPURLARA, DENTUR MOTORLARINA FİLAN. KAHROL MAGİRUZ MİNİBÜS RUHU!

PANCAR MOTORU SESİ, EGZOS KOKUSU, VEE ULTRA SES SİSTEMİNDEN HANDE GERER'İN DUP DUP SOUNDU

HOPPALAA! DAKKA BİR GOL ÜÇ! HESAPTA KAFA DİNLİYİCEKTİK Dİ Mİ

DUP DUP DUP DUP DUP DUP

TÜRKİYE DİNAMİKLERİ SESİN KISILMASI YAHUT İNSANİ SOUND'A ASLA MAHAL VERMEZ

ARTİS KAPTAN

YANIBAŞINDA UYKUSUNU ALAMAMIŞ Bİ SIĞIR

KOCA TEKNEYE ATLAMAK İÇİN EL KADAR Bİ TAHTA KOMUŞLAR İYİ Mİ

ATLETİK RUS'A KOMAZ

HEPİ TOPU ÜÇ METRE, UÇURUM GİBİ GÖRÜKÜYO ORDAN MNA KOYM. DÖNÜŞ DE YOK

Bİ DE MEYİLLİ, DÜZ DEĞİL

Bİ DE ISLAKSA VAR YA KAYIP KORKULUĞA TAHTAYA ÇARPASIN

YEMEK VAKTİ ÜŞÜŞÜRSÜNÜZ BURAYA AMMA

LEN OĞLUM ÖYLE Bİ TASARIM YAPIN Kİ AÇIKTAKİ YERLER KAPIŞILIRKENE TEKNENİN KAPALI BÖLÜMÜNE KALMIŞ İNSANLAR ŞÖYLE SİTEMLE BAKMASIN

ŞÖYLE TEKNE YAPSANZA OLM LAN!

AMAN! SES SİSTEMİ FİLAN YOK HA! TAKILAN AKUSTİK, YUMUŞAK, DARBUKASIZ TAKILSIN

OYSAKİNE HERKEŞ TEKNENİN ÇEVRESİNİ DOLANAN DENİZE NAZIR ŞÖYLE ŞEZLONGLARDA TAKILSA

ŞÖYLE GENİŞÇE PLATFORMLARLA ÇEVRİLSİN DÖRT TARAFI; İNSANLAR HUZUR İÇİNDE ATLASIN ATLASIN, İSE PİSE DOLANMADAN ÇIKSIN MERDİVENLERDEN YUKARI LAN!

TEKNE DÖNÜŞÜ ODADA GEYSU KİTAP SKORUNU EGALE EDERKENE ORTAM MAKSUT'A NASI ARTİSTİK Bİ YÜZÜCÜLÜK EMBEDLERİM HESABINDADIR

AMMA SENARYO KALDIĞI YERDEN DEVAM ETMELİDİR. EVET; EN SON MAKSUT Bİ TIRPAN TEKMEYLE İKİ SAPIĞI DA ÇELMELEMİŞTİ

SUISSSS...

ÖYLE AĞIZ BURUN DAĞITMACA, ÖFKE KONTROLSÜZLÜĞÜ GİBİ Bİ OLAYI FİLAN YOK. SON DERECE TEKNİK İKİ HARAKETLE ELEMANLARI AYNEN EKARTE ETMECE

NE KADAR USLU DURURSANIZ O KADAR AZ CANINIZ YANAR. ŞİMDİ EFENDİ GİBİ KALKIN BAKİİM

AAĞHH TAAM AABİ

EKSTRADAN HİÇBİR ŞİDDET PROJEKTE ETMEDEN SADECE PARMAK KERTTİREREK ELEMANLARI GÜTMEKTEDİR. BİREYLERLE DERDİ OLMAYAN, RESMİN BÜTÜNÜNÜ GÖREN KALENDER Bİ YAKLAŞIM!

BANA DEĞİL KOÇO'YA TEŞEKKÜR EDİN, O PAÇAMDAN ÇEKİŞTİRİP HABERDAR ETTİ BENİ

AABİ YAVAŞ!

NE YAZIK BUNLAR SİSTEMİN ÜRETTİĞİ İRİNLER. HER AN HER YERDE KARŞIMIZA ÇIKIYORLAR MAALESEF

O HENGAMEDE NASI AKIL ETTİNİZ DE ÇEKTİNİZ GÖRÜNTÜLERİ. ONLAR OLMASA HEMEN SALIVERECEKLERDİ PİSLİKLERİ VALLAA

HAYAT ÖYLE VAHŞİ Bİ SAVANA Kİ AYAKTA KALMAK İÇİN HEP Bİ KAÇ ADIM SONRASINI HESAPLAMALISINIZ

ŞİMDİ SİZİN YAPACAĞINIZ AVUKATINIZLA İŞİN PEŞİNİ BIRAKMAMANIZ, SALMAK İÇİN FIRSAT KOLLUYORLAR, GÖRDÜNÜZ

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ KOLU

KOÇOMM! GEH BAKİİM

ŞEYYY. YANLIŞ ANLAMAZSANIZ SİZDEN BİR ŞEY RİCA EDEBİLİR MİYİM MAKSUT

İFADE ALINIRKEN İSİM ÖĞRENİLDİ TABİİ

ORTAM 1

ORTAM 2

ORTAM 3

ÇIKTI!

KARAKARGA YAYINLARI'NDAN

